

at der trods kommunale forskelle alligevel vil være et vist ensartet servicetilbud i landet som helhed.

Det Radikale Venstre støtter som sagt forslaget.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet kan naturligvis også støtte forslaget. Der er ingen tvivl om, at når man nu går ind og styrker hele hjemmehjælpsområdet med hele 250 mio. kr., så er det selvfølgelig et tiltag, som vi i Fremskridtspartiet støtter.

Vi har i Fremskridtspartiet længe påpeget, at det er utilfredsstillende, at hjemmehjælpen ikke fungerer tilfredsstillende i nogle kommuner, og vi har længe bedt om, at ministeren tog fat og fik løst problemerne i de pågældende kommuner. Det ser nu ud til, at det her bliver et skridt i den retning.

Vi er også meget tilfredse med, at man i de tilfælde, hvor hjemmehjælperen bliver syg eller der er tale om ferie eller lignende – altså de perioder, hvor hjemmehjælpsmodtagerne typisk vil sidde alene uden at få nogen hjælp – går ind og lovfæster, at der skal gives en erstatningshjælp. Det, der så ikke fremgår så meget af forslaget, er, hvordan den erstatningshjælp skal blive udmøntet. Det vil jo blive svært at trække yderligere på det resterende personale, hvis det er på grund af ferie eller sygdom blandt personalet i kommunen. Spørgsmålet er så, om der her ligger et oplæg til en privatisering, at man vil tillade, at private firmaer kommer ind og yder den erstatningshjælp, eller hvad er det, ministeren har tænkt sig med forslaget?

Når jeg kigger ned over forslaget, kan jeg også – fuldstændig som fru Dorit Myltoft fra det ene af regeringspartierne – undre mig lidt over, at det skulle være hensigtsmæssigt, at vi her giver en ministerbeføjelse. Ville det ikke være bedre, om man simpelt hen indføjede disse bestemmelser direkte i lovgivningen frem for at give en ministerbeføjelse? Det er et direkte spørgsmål til ministeren. Hvad er det, der begrundes, at det er nødvendigt at have den fleksibilitet, der selvfølgelig ligger i en ministerbeføjelse, men også den usikkerhed, der ligger i en sådan?

Jeg kan heller ikke lade være med at konstatere, at løsningen på dette problem ligger ét eneste sted, nemlig ved at give hjemmehjælpsmodtagerne en reel klagemulighed over den hjemmehjælp, de modtager, eller mangel på samme. Den klagemulighed har hjemmehjælps-

modtagere under 67 år, men lige så snart man bliver 67 år og stadig væk har det samme behov for hjemmehjælp, kan man ikke klage over det, hvis niveauet ikke er godt nok, eller hvis kvaliteten ikke er god nok.

Vi ønsker i Fremskridtspartiet at få nogle reelle klagemuligheder på området. Det ved jeg godt at regeringen simpel hen ikke være med til. Nok har det offentlige pligt til at stille hjemmehjælpen til rådighed, men borgeren har ikke nogen ret til at modtage hjælpen. Det vil regeringen ikke lave om på.

Da man så begynder at forhandle med SF og man stadig væk fastholder, at man ikke vil give hjemmehjælpsmodtagerne en reel klagemulighed, så laver man et skønmaleri i stedet for. Så laver man denne lappeløsning, et kompromis eller et kompromisernes kompromis, hvor man går ind og siger, at ministeren får nogle beføjelser til i nogle kommuner at gå ind og sige, at man skal lave sådan nogle overordnede beskrivelser af det serviceniveau, der skal ligge i kommunen, og man skal lave en kvalitetsstandard og en årlig evaluering.

Spørgsmålet er så: Kommer det, at man laver en kvalitetsstandard i en kommune, den enkelte hjemmehjælpsmodtager til hjælp, eller bliver det her bare en generel lovgivning?

Vi har derfor en række spørgsmål, som vi ønsker at få uddybet under udvalgsbehandlingen, men generelt støtter vi selvfølgelig ethvert tiltag, som forbedrer hjemmehjælpsmodtageres muligheder og deres retstilstand. Vi støtter selvfølgelig også, at man på det her område afsætter yderligere ressourcer, for det er der i den grad behov for.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg kan altså ikke dy mig for lige at præcisere – hr. Tom Behnke har tilsyneladende et særskilt problem på det her område eller mener, at kommunerne skal have lov til at have et særskilt problem her – og det er om erstatningsfastsættelse for den hjemmehjælpstid, man ikke får, når det drejer sig om ferier, og når det drejer sig om sygdom.

Hr. Tom Behnke ved eller burde vide, at ferie godt kan planlægges et stykke tid frem. Hr. Tom Behnke ved eller burde vide, at man ved ansættelse af vikarer rent faktisk godt kan få dækket i sygdomsperioder, hvis man planlægger ordentligt.